

lede sig meget imødekommande til D. K.s Andragende om, at Loven ogsaa kom til at gælde for Kvinder.

Meddelelse fra Norge.

Paa næste aars statsbudget er der besluttet opført kr. 2000 til Norske Kvinders Nationalraads repræsentationsudgifter ved I. C. W.s (Internationalt Kvinderaad) møde i Kanada til sommeren. Den bevilgende myndighed indehaves af Stortinget, som antagelig i februar vil afgjøre sagen. Man haaber sikkert, at Stortinget vil følge denne regjeringens indstilling, saa ialfald 2 damer paa statens bekostning kan komme til at rejse.

S. V.

Redaktionen har henvendt sig til Bestyrelsen for Forældreforeningen med Anmodning om at bringe vore Læsere nogle Oplysninger om dens Formaal. Vi har modtaget nedenstaaende Artikel.

Forældreforeningen.

Den nystiftede Forældreforening har Bud ogsaa til mange af »Kvinden og Samfundet«s Læsere, idet den gerne vil have fat i alle alvorlige Mødre.

Initiativet til den er udgaet fra Hellerup, hvor en Kreds af Forældre i Sommer traadte sammen i den Tanke, at det var paa Tide, at Forældrene fik noget mere Indflydelse paa Skoleforhold. Det er jo nok tildels vor egen Skyld, at Forholdene er, som de er, idet alt for mange Forældre har betragtet det som kun Lettelese, naar Børnene var saa store, at de kunde sendes i Skole, medens det tvertimod burde tages op som en ny Opgave at følge baade Undervisningen og Skolens hele Indflydelse paa Børnene. Men enhver Far og Mor, der med Interesse har fulgt sit Barns Skolegang og Udvikling, vil have lagt Mærke til, hvor meget der er forandret i de senere Aar. En Del af det nye er vi glade ved, en Del vil vi gerne have ændret.

Det, der i Øjeblikket er det vigtigste, er det økonomiske Spørgsmaal: hvorledes faar vi de stadig stigende Skolepenge — som er en stor Byrde for mange Hjem — bragt ned. De københavnske, er de eneste højere Skoler her i Landet, som ikke faa Statstilskud. Skolerne har i en Aarrække forgæves søgt Staten derom; vi haaber, at det nu maa lykkes, naar Forældrene i Forening med Skolerne tager Sagen op.

Det, der i det lange Løb maa blive det vigtigste, er: Forandringer i Skoleloven 1903. Det hjælper ikke, at man forklarer os, at i vore demokratiske Tider maa der tages Hensyn til Kommuneskolen, saaledes at vore Børn skal holdes tilbage i de lavere Klasser, for at dennes Elever kan følges med dem senere. Vi ser med Bekymring Børnene drive om saa godt som uden Lektier, uden at lære at arbejde indtil det 13—14 Aar; efter den Tid maa de sidde oppe til 10—11 om Aftenen for at læse. Vi ser med Bekymring Disciplin saa godt som forsvinde fra Skolerne, og blive afløst af et tidligere ukendt Venskabs mellem Lærer og Elev, som kan være overmaade godt, vel at mærke, naar Respekten ikke lider derunder.

Iøvrigt er der mange underordnede Spørgsmaal, vi kunde ønske at tage op og faa Indflydelse paa, f. Eks. om ikke Børnene kunde begynde langt tidligere med Sprog, da smaa Børn, som bekendt, har saa overordentlig let ved at lære Sprog. Et andet Spørgsmaal er Ønskeligheden af Skolelæger; Muligheden af et mindre Antal Børn i Klasserne og en ordentlig Udluftning af Klasseværelserne i hvert Frikvarter, en god Fordeling af Fagene over Dagens Timer og Ugens Dage, den halve Lørdag fri, et rimeligt Hensyn til Forældrenes Pengepung ved Bestemmelsen af hvilke Bøger og Rekvisitter, der skal anskaffes. Men Forældrene har hidtil staaet ret hjælpeløse, naar de er komne En og En. I vor Tid — Sammenslutningernes Tid — hvor Lærerne har deres Fagforening og Privatskolerne har dannet den saakaldte »Ring«, mente vi, at den eneste Udvej til at opnaa denne Indflydelse vilde være ogsaa her at danne Forening. Paa dette Grundlag stiftedes altsaa Forældreforeningen. Vi indbød foreløbig Forældre i Hellerup til at indtræde i Foreningen, men det viste sig snart, hvad vi ogsaa havde ventet, at Interessen for en saadan